

سلام بر حسین (ع) و اربعینش و سلام بر اربعین و یاراننش.

اربعین حسینی فرا می‌رسد و شیفتگان و دلدادگانش اوج شور و شعور حسینی را در این روز به نمایش می‌گذارند.

عاشقان حسینی در تدارک سفرند . سفری بزرگ و پر رمز و رازدار. سیل چند میلیونی زائران سیدالشهدا که پیاده و دوان دوان به کربلا می‌آیند جلوه‌ای یگانه در هستی دارد و کیست که نداند که این جلوه به وجود دردانه زهرای مرضیه ، حسین (ع) گره خورده است.

اربعین از رازهای هستی است و اربعین حسین(ع) روزیست لطف اوست بر پیروان و دوستدارانش.

در اربعین حسینی کاروانی به مقصد می‌رسد که سرکردگان آن کاروان بزرگترین و ماندگارترین معلمان تاریخ محسوب می‌شوند. کاروانی به مقصد می‌رسد که زنان حاضر در آن استادان صبر ، استقامت، شجاعت، عزت و سربلندی هستند. کاروانی که دختران آن به مردان همیشه روزگار ، درس مردانگی و دلیری می‌دهند و از عجایب این کاروان همین بس که تاریخ را مبهوت کرده است.

کاروان به مقصد می‌رسد. در این کاروان جای خالی یک نفر بیشتر احساس می‌شود. جای رقیه خالی است. او نیست که با پیاده شدن از کاروان در سرتاسر بیابان تفتیده کربلا ، بابای خود را طلب نماید. او نیست که خواهان گهواره برادرش ماهه اش علی اصغر(ع) باشد و او نیست که روی خاک تشنه بیفتد و به یاد عموی سقا، سینه اش را بخرشد.

و اینک عاشقان حسین به یاد حسین(ع) روی به کربلا نهاده اند. سرزمینی که عشق را به تمام و کمال به تفسیر می‌نشیند. از پیر و جوان، زن و مرد احرام بسته اند تا در اربعین حسینی در کربلا صحنه‌های زیبایی از عشق و ارادت را به نمایش بگذارند. چرا که هیچ کجا بمانند زیارت اربعین به انسان هویت شیعه بودن و حسینی بودن دست نمی‌دهد و بنا بر این همه عاشقان حسین دوست دارند تا در اربعین خود را به کربلا برسانند و با مشاهده صحنه‌هایی زیبا به شیعه بودن خود افتخار بکنند و چه سرافرازند کسانی که به این

توفيق دست پیدا می کنند.

کربلا میعاد هزاران مجنون با لیلیایی به خون خفته است و این مجنون ها با دلی آکنده از عشق حسین و یارانش همه سختی ها را به جان می خرنند و روی به کربلا می آورند.

صلي اله عليك يا ابا عبداله.....صلي اله عليك اولادك و علي اصحابك و

.....